

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.4. Rationes aliæ eôdem spectantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 4.

Rationes alia eodem spectantes.

Tertia: Ut eodem exemplo discamus, crucis mortificationisq; studium, non in seram ætatem differendum, sed à teneris annis continuò capessendum esse; sicut scriptum est: *Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua.* Quod verò, amabò, jugum Christi est, nisi crux Christi?

Quamobrem semper delectatus sum pià quadam parvuli Jesu imagine, quippe ad sensum hunc animis ingignendum bene apposità: in qua ille spectatur tenelli pueri specie, crucem humeris bajulans, spinoso sero præcinctus caput, nudo corpore; juxta ac si indicet, in se quidem mortem nullam esse, quò minùs actutum ducatur ad pulchram mortem; quin promptum esse se atque avidum, vel nunc (si liceat) in crucem agi atque suffigi, & ita implere opus redemptionis nostræ. Quà equidem formà fertur dulcis Jesus B. Osannæ Mantuanæ etiam puellulæ, sese videndum præbuisse.

Aut illa altera ejusdem pueri Jesu, sed grandiusculi effigie, lavà manu crucem subvectam humeris, detra calathum, in quem funes, flagella, clavi, spina, & reliqua illa amara passionis argumenta congesta videas, animosè præferentis. Quò significetur, quod dicebamus, innocentem & amabilem puerulum, sævam illam dolorum suorum congeriem perpetuò habuisse præ oculis, jam tum promptum involare in crucem, jam tum cogitatione ac desiderio in ea distentum suffixumq; fuisse. Quod etiam indicat priorì imagini adscriptum lemma: *In laboribus à juventute mea.* At enim, à *juventute mea*, inquis. Quia etiam, mi Jesu, ab ipsa porrò pueritia, ab infantia, ab ortu, ab ipsa conceptione tua. Ex quo enim mundum ingre-
diens, priscorum illorum sacrificiorum tenuitatem ac jeju-

nitatem suppleturus. *Ecce venio*, dixisti Patri, semper te aspexisti ut victimam Patri placando destinatam, perq; longos dolores, assiduosq; cruciatus præparandam, ac demum in ara crucis in odorem suavitatis consumendam: ut proinde, quasi cultrum sacrificalem jam tum jugulo defixum, circumferres, ita nullum momentum doloris vacuum transires. Ergo & hoc cuique à juventute sua, immò ab ipsa pueritia studendum est; ut legem illam ferendæ crucis, uniuersisq; à Deo impositam, defigat in medio cordis sui. Ut enim rectè S. Ambrosius: *Nulla Dei regna infirma atas*, semperq; potius dolendum nobis, quòd serò nimium ad crucis nos signa contulerimus, neque licuerit vel ab ipsis vivendi initijs, sancti amoris studium, atque amabilem Crucifixi disciplinam amplecti.

Quarta: Ut in longis vexationibus, prolixis morbis, aut (ut S. Augustinus loquitur) *in medijs gemitibus & parturitionibus molestiarum*, quarum vel sola longinquitas, amaro tædio victum animum, refringere atque abijcere solet; illo nobis ob oculos posito invictissimæ tolerantæ ac perseverantiæ exemplo, ad malorum nostrorum patientiam confirmemur. Quantula enim est omnis crux nostra, ut longinqua nobis ac diuturna videatur, cum illa Domini ac Salvatoris perpetua cruce comparata? quâ ille annos tres & triginta, eòq; ampliùs, ita oppressus fuit, ut dies noctesq; hæc in eum incurfaret cogitatio, neque ullum sibi doloris intervallum permetteret: cum neq; sic somno illi occuparetur animus, quin vigili mente ad ea quæ Patris sui essent, attenderet, & opus nostræ redemptionis, crucisq; labores secum ipse perpetuò convolveret.

Iste igitur sit exercitj præsentis fructus præcipuus: ut in memoriam atque honorem imitationemq; crucis Christi perpetuæ, constanter atque hilariter perferas, si quæ tibi cruces, afflictiones, morbi paulò diuturniores obvenerint;

id tecum assidue ejusdem exemplo reputans: victimam te esse divinæ gloriæ, pro tot peccatis tuis, summæ justitiæ cultro immolandam; perq; varias tribulationes, tandem cum Christo, in ara crucis, doloris & amoris igne concremandam: ita enim fiet, ut quidquid adversum atque acerbum occurrerit, id velut provisum meditatúmque; æquo animo excipias; memor, ferrum & ignem, nec mollius aliquid manere victimam, teq; per hæc dura, ad dignum Deo gratumq; sacrificium apparari.

De utilit. jejum. c. 3.

Quem etiam in morem alicubi invenio S. Augustinum, eadémque; prorsus cogitatione se in pœnis suis confirmantem. Nam cum de supplicijs quæ sponte suscipiuntur differens, id sibi objecisset quasi ex persona tentatoris: *DEO ergo placet, quia te crucias? Ergo crudelis est, qui delectatur pœnis tuis?* tum fortiter respondit in hunc modum: *Exercitio me blandè, ut ille parcat; do deo me pœnas, ut ille subveniat; ut placeam oculis ejus, ut delectem suavitatem ejus; quæ postrema jam supra posuimus. Nam & victima (subdit) excrucietur, ut in anum imponatur.*

Hunc igitur in modum, nos quoque animo affecti, & comparati esse debemus: quemadmodum & Martyr Ignatius; dum locum supplicio suo apparatus, tanquam altare aspiceret, bestiarum dentes velut instrumenta sacrificij, quibus Deo immolandus esset; ita Romanis scribens: *In hoc potius incumbite, ut DEO immolet, dum adhuc altare paratum est. Et postea: Orate, ut per hæc instrumenta, DEO fiam pura hostia.* Sed de his hætenus.

CAPVT XVIII.

Considerationes, quibus efficitur, afflictiones à DEO immixtas, cum veneratione atq; amore esse suscipiendas.

A gra.